

Vonnisnummer / Griffienummer 202413151
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 15 oktober 2024
Naam van de beklaagde(n) 1. 2.
Systeemnummer parket 20CO6686 Rolnummer Notitienummer parket DE66.LE.8222/2019

BESTUURLIJKE INLICHTING

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1. RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

2. , RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

A gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of

afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

de percelen gelegen te , kadastraal gekend als
, eigendom van ; geboren
, en van , geboren , beiden
wonende te , bij aankoopakte van 17/06/2005
verleden voor notaris te Door voor 1/100 in volle eigendom,
door voor 495/1000 in volle eigendom en door voor
495/1000 in volle eigendom, bij akte van afstand door voor 1/100 in volle
eigendom van 08/03/2007 verleden voor notaris te en bij inbrenging in de
huwgemeenschap bij akte van 17/04/2007 verleden voor notaris te , en nr
eigendom van ; geboren , en
van , geboren beiden wonende te
, van , geboren
, wonende te , en van
, geboren , wonende te
, elk voor ¼ in volle eigendom, verkregen ingevolge erfenis van
op 16/10/2019;

gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van afgedankte voertuigen en materialen, huishoudelijk afval en groenafval

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 25 oktober 2019 tot en met 25 november 2021
door ,

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

de percelen gelegen te , kadastraal gekend als
eigendom van ; geboren
, en van , geboren , beiden

wonende te , bij aankoopakte van 17/06/2005
verleden voor notaris te Door voor 1/100 in volle eigendom,
door voor 495/1000 in volle eigendom en door voor
495/1000 in volle eigendom, bij akte van afstand door voor 1/100 in volle
eigendom van 08/03/2007 verleden voor notaris te en bij inbrenging in de
huwgemeenschap bij akte van 17/04/2007 verleden voor notaris te , en nr.
eigendom van ; geboren en
van , geboren , beiden wonende te
, van , geboren
, wonende te en van
, geboren , wonende te
, elk voor $\frac{1}{4}$ in volle eigendom, verkregen ingevolge erfenis van
op 16/10/2019;

gewoonlijk te hebben gebruikt voor het stallen van voertuigen en caravans

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke
Ordering; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 25 september 2019 tot en met 25 november 2021
door ,

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 10 april 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het
voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven
door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 17
september 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige
partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Op 25 september 2019 werd vastgesteld dat op terreinen in agrarisch gebied met ecologische waarde (ruimtelijk kwetsbaar gebied) en deels in woongebied met landelijk karakter allerlei afgedankte materialen werden opgeslagen. Ook werden er in de voortuinstrook caravans gestald. Beklaagden beloofden om tegen het einde van het jaar 2019 de percelen te ontruimen.

Na eerdere vaststellingen werden reeds verzoeken tot ontruiming gestuurd in maart en mei 2019 waaraan geen gevolg werd gegeven. Hiervoor werden medische en sociale redenen gegeven.

Op het perceel, gelegen in staat een woning in open bebouwing.

Op 21 november 2019 werden beklagden verhoord. De inbreuken werden erkend. Er was een overeenkomst met de dienst stedenbouw dat er geen vervolging zou gebeuren als alles tegen het einde van het jaar zou worden opgeruimd. De moeder van eerste beklagde was vorige maand overleden en hierdoor was er achterstand.

Bij nazicht bleek het terrein op 5 maart 2020 nog niet geheel opgeruimd. Men was er wel mee bezig. Er stond een gevulde aanhangwagen klaar om verwijderd te worden.

Bij nazicht op 31 juli 2020 bleek het terrein tegenover de woning volledig ontruimd te zijn. Het perceel van de privéwoning was deels ontruimd doch nog niet volledig. Er lagen verspreid nog verschillende afgedankte materialen.

Op 25 november 2021 werd vastgesteld dat de percelen nog steeds volgestapeld lagen met materiaal, materieel, afval, huishoudafval, groenafval, caravans, een container, voertuigen en autowrakken.

2. Bij brief van 20 oktober 2022 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering ingeleid bij het parket. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het gewoonlijk gebruik van een terrein in voor het opslaan van afgedankte voertuigen en afval en het gewoonlijk stallen van voertuigen en caravans zonder vergunning in de periode van 25 oktober 2019 tot en met 25 november 2021.

Ter zitting werden de feiten niet betwist. Er werden foto's getoond om aan te tonen dat beklagden wel nog steeds bezig waren met de opruim maar dat dit veel geld kostte. Ze hebben vijf kinderen en niet veel financiële middelen.

2. Gelet op de vele vaststellingen ter plaatse en nu de feiten niet betwist werden, staat de schuld van beklaagden vast. Nu beklaagden sinds maart 2019 worden aangemaand om het afval en de voertuigen te verwijderen is het gewoonlijk karakter van de feiten in elk geval bewezen.

3. Straftoemeting

1. De rechtbank legt voor elke beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagden stoorden zich duidelijk niet aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht.

Beklaagden gebruikten hun percelen in ruimtelijk kwetsbaar gebied voor de opslag van allerhande afgedankte voertuigen, materiaal, materieel en afval en stalden verschillende voertuigen. De omgeving wordt gekenmerkt door veel groene weiden en een uitgesproken landelijk uitzicht. De afgedankte voertuigen en de opslag geven de percelen een slordige aanblik en het geheel vormt een visuele smet ter plaatse. De toestand zorgt voor een negatieve impact op het woonklimaat en de belevingswaarde van de omwonenden.

Beklaagden plaatsten daarmee hun eigenbelang gedurende lange tijd boven het belang van een goede ruimtelijke ordening en het belang van de omwonenden.

3. Eerste beklaagde is jaar oud en werd reeds zeer vele malen veroordeeld voor verkeersinbreuken en liep ook reeds vier andere correctionele veroordelingen op. In 2016 werd hij reeds veroordeeld voor het achterlaten van afvalstoffen op onder meer hetzelfde adres.

Tweede beklaagde is jaar oud en werd reeds driemaal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Gelet op de ernst en de duur van de feiten en nu er nog steeds geen herstel kon worden vastgesteld, is een geldboete zoals hierna bepaald passend en noodzakelijk. De rechtbank houdt bij het bepalen van de geldboete rekening met de inspanningen die reeds werden geleverd. Nu de tweede beklaagde nog niet eerder voor dergelijke misdrijven werd veroordeeld, wordt de geldboete voor haar opgelegd gedeeltelijk met de gunst van het gewoon uitstel. Tweede beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

4. Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat nog niet alle afval, afgedankte voertuigen, materialen, materieel en gestalde voertuigen werden verwijderd.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door de bouwmisdrijven is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening kan slechts worden opgeheven door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand. De verwijdering is dus noodzakelijk. Eveneens blijkt hieruit dat het betalen van een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel.

Nu beklagden in het verleden talmden om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet-naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklagden om tot herstel over te gaan. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren herstelwerken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van 12 maanden.

De lange tijd sedert dewelke beklagden al konden overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van , eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **2.400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 418,40 EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **2.400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **1.200,00 EUR**, zijnde 150,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 418,40 EUR.

Herstel

Beveelt aan en op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel** in oorspronkelijke staat

meer concreet:

- verwijderen van alle gestorte afval van het terrein naar een vergunde inrichting;
- verwijderen van alle gestorte materiaal en materieel van het terrein naar een vergunde inrichting;
- verwijderen van alle voertuigen, autowrakken, auto-onderdelen, caravans, aanhangwagens, containers, enz... van het terrein naar een vergunde inrichting.

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een **termijn van 12 maanden** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een **dwangsom** van **50,00 EUR** per veroordeelde en per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO de burgemeester van en de stedenbouwkundig inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelden en op hun kosten als de plaats niet binnen de termijn van 12 maanden in de vorige staat wordt hersteld.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 15 oktober 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier